

occidentes. quia pculdubio sepe fit q̄ ten-
tes illoz id ē verba eorum detractoria sel-
minant. sepe p̄inde fit q̄ homines sic diffi-
mati. arma sumētes ad lites ⁊ occidēs ac-
citer intra se induantur. quia sic dentes illi
milites fiunt. inq̄m̄z verba detractoris ho-
mines in lites ⁊ p̄tractidēs p̄uertunt. **I**
bene dicit **Eccl̄i. xxviii.** Susuro ⁊ biliguis
maledictus. multos ei turbauit pacē h̄nc̄es
et ibidē de ille tertia lingua d̄r. **L**ingua ter-
cia multos p̄mouit.

Feria quarta post Iudica.

Facta sunt ence

I

nia iherosolymis ⁊ hyems erat
Johānis. x. **C**ommentator
philosophi sup̄ centiloquio p̄posito. ix. di-
cit. **Q**uod imp̄ssiones ⁊ ymagines facte sub
certis celi p̄stellatiōibus. mirabiles curādī
recipiunt virtutes. **I**am dicit se vidisse an-
nulum h̄ntem virtutē curandi oēs morfus
venenosos scorpionis siue p̄pentis. qui fac-
tus in signo scorpionis cum signis eius im-
pressis. h̄ac virtutē habuit curandi. **E**t vt
medici exp̄tissimi dicunt. q̄ si viscus quercū
sub certa p̄stellatiōe colligat̄ et administret̄
curat epilepsiā. s. quādo iupiter est in p̄mo
gradu sagittarij ⁊ in p̄ma facie. vel in p̄sib̄
in secundo gradu ⁊ in sc̄da facie. tūc debet
colligi. **S**ed q̄si luna fuerit in cancro ī sc̄da
facie d̄r viscus puluerizatus epileptico cuz
vino mane aſi cibū. ⁊ de sero quādo vadit
dormitū administrari. et hoc p̄ quindecim.
vel p̄ mēsem ⁊ sine dubio curabit. **S**ic pec-
catores morfu serpētis antiq̄. s. dyaboli pec-
catis vulnerati. et q̄ moze epileptici dimis-
sa rōne facilliter in p̄ctā cadunt si voluerint
curari. certis t̄pibus anni. s. in dedicatiōibus
ecclesiā ⁊ patrocinijs. p̄uenire debent in ec-
clesiā vbi p̄ opera virtutū facta p̄ deuotuz
populū magnā curandi virtutem recipiunt
ex influentia singulari solis iusticie. **I**am si
signa eius. s. crux corona spinea. lancea. cla-
ui. fuerint mente p̄ passionem et deuotaz
recordationē imp̄ssa. virtutē suscipiunt cu-
randi omnē morfum peccati mortalis et ve-
nialis. p̄ serpētē dyabolū peccatozi illam
Quādo augusti⁹ sup̄ **Johāne.** **F**rateres vt a
p̄cto sanemur. xp̄z crucifixū intueamur. q̄m̄

qui intuebant̄ serpētē eneam in testō nō
peribant moribus serpētis. **S**ic qui intue-
ntur fide xp̄i mortem. sanant̄ a moribus
peccatoz. **U**lyberius papa. vij. q. i. sugge-
stum. **F**rateres carissimi nō vos afflictionis
amaritudo a pie mentis vestre p̄posito coet-
ceat recedere. p̄siderantes quāta p̄ absolu-
tione nostraz liberatiōe creator dominusq̄
redemptor n̄r p̄mlerit. quibusue p̄tumelis
se afficiendū tradiderit. et nos a vinclo po-
testatis dyabolice liberaret. **U**nde igit̄ vt
quietius hec possimus p̄templari certa loca
eccle sunt ordinata ⁊ tempa dedicationum
et patrociniōz sunt ad hoc instituta. vt po-
pulus deuote p̄ueniat ad ea. ⁊ abundantius
dine gratie ⁊ misericōdie influentiā ⁊ largitatē
acq̄rat. **U**nde **Grego. de p̄se. vi. i.** Solēni-
tates dedicatiōum ⁊ ecclesiā per singulos an-
nos solenniter sunt celebrande. ip̄o domio
exemplū dante. qui ad festum dedicatiōis
templi. oibus illud faciendi dāns formam
cum reliq̄s populis eandem festiuitatez cel-
lebratus aduenit. sicut scriptum est. facta
sunt enenia. ⁊ hyems erat que fuerūt v̄ba
p̄posita r̄c. **U**uerit̄ v̄r̄ peccator fugid⁹
non h̄ns ignem caritatis. p̄ meritum sc̄toz
et indulgentiā ecclesiā liberetur a peccatis.
Unde videt̄ q̄ sic. p̄ illō **Barc. xi.** **Q**uecūq̄
orantes petitis credite. q̄ accipietis. **C**on-
tra **Johānis. ix.** **S**cim⁹ q̄ deus p̄ctozes
nō exaudit. **R**espondet̄ q̄ indulgentia v̄r̄
remissio pene. s. quo ad illud q̄d remanet
post susceptū p̄nie sacramētū de p̄ctis et nō
est culpa p̄cti. quam p̄nia lauat sed p̄cti p̄a
Ex q̄ sequit̄ q̄ indulgentia nō tollit actua-
lem culpā nec habitalem maculā. n̄ diu-
nam offensam. que omnia p̄ p̄nitōnem et
confessionem tolluntur. quare d̄ator indul-
gentiā d̄c. q̄ v̄r̄ p̄nitit ⁊ p̄fessis indul-
gentia d̄at. id est pena emittitur que corre-
spondet culpe. n̄ pena eterna p̄ indulgētiā
t. mittit̄. sed temporalis. q̄ per p̄nitōnem
⁊ p̄fessionem pena eterna prius p̄mutata ē
p̄ diuinam clemētiā in temporalem penam ⁊
transitoriam quā penam temporalez v̄atoz
si sic bene elici dispositis totaliter possz eua-
cuare. vt si in tali p̄cto decederet sine om-
ni purgatorio ⁊ pena statim ad celum euo-
laret. **I**bis debet homo accipere docum̄z

U

templi in iherusalem. et quia eiusdem templi multe erant inuentiones seu dedicaciones. vna namque facta fuit a Salomone. vt dicitur. iij. regum viij. in autumno decima die mensis septembris. Secunda sub Zorobabel in vere. xij. die mensis marcij. post reditum eorum de captiuitate babilonica. de qua habetur. i. Esdre iij. Tercia sub Iuda machabeo in hyeme xv. die mensis callei. i. nouembris. facta per prophetanationem templi per antiochum De quo dicitur. i. machabeo. iij. In illa die dedicacionis templi Iesus venit iherusalem secundum legem. et ambulabat in templo in porticu Salomonis Et ideo euangelista tempore hyemis expressit. vt daret differentias inter alias dedicaciones templi. et vt iudeorum corda inuidie et iniquitatis frigidissima fuisse demonstraret. Moraliter. In hac parte fit mentio de tribus factis que ad spirituales sensum de tribus caritatis effectibus applicari possunt. Primo quod hyems fuit in dedicacione. Secundo quod Iesus ambulabat in templo. Tercio quod iudei postulabant certificari de christo Sic anima deuota templum dei viuens habens caritatem et dilectionem dei facit magnam dedicacionem. et festum christi in hyeme pretempus terrenorum. amenam et ambulacionem virtutum anime interiorum. et mentem erigit ad desiderium eternorum. Nam vt videmus naturaliter inter alia elementa. ignis nobilissimus est et maxime actiuus. Inter alia etiam elementa agit et consumit ea et in suam peruenit formam et similitudinem. sicut apparet in ferro ignito carbone et alijs metallis. Ideo ratione sue actiuitatis et subtilitatis dicit philosophus. ij. celi et mundi. Nihil est nobilissimum igne. Sic intra omnia humana nihil est maioris actiuitatis amore qui in omnibus operatur. Quilibet enim querit amicitiam et amorem et nullus eligeret viuere sine amicis. viij. et bi. Ideo dicitur in autem. Quibus modis naturales filij legitimi efficiuntur. s. illud. colla. viij. Nihil amore vehementer. Unde non solum habet retere et consumere sibi contraria impediencia ymo inflamare corda vt dura et aspera non sentiant. Sicut patet genesis xxi. In iacob qui septem annis fuit per rachel. et iter. viij. et videbant sibi dies pauci pro nimio amore ad eam. Si igitur amor de de re transitoria et vili est tam vehementer. quanto

magis de re nobilissima stabili et omni delectatione plena. s. deo. Qui enim deum diliget. omnia blandimenta seculi contemneret et vilissima reputaret. In prospero in libro de contemplatiua vita Et recitat de peni. di. pma. Si quis semel. s. ergo. Si caritatem deo exhibeamus. seculi blandimenta contemnimus et omnia que difficilia sunt humane fragilitati vel aspera videntur. eua cum dilectione perficimur. Valida enim est vt mors dilectione vitam enim mortis dilectione compatitur. quia nimirum mentem quam seculum cepit. a dilectione mundi funditus occidit. Caritas enim secundum eundem in loco pallegato est recta voluntas ab omnibus terrenis atque penibus prorsus auersa. iuncta vero deo inseparabile et ignita quodam igne spiritus sancti a quo est et ad quem refertur. intensa super omnia que carnaliter diliguntur excelsa affectionum omnium potentissima et diuine contemplationis auida. In quibus verbis singulariter tres effectus notantur. ipsius caritatis amoris siue dilectionis. qui enim per caritatem deum diligit.

Totaliter cuncta transitoria preternit.

Integrat se deo coniungit.

Et cordialiter superna desiderat et appetit.

Dico primo quod qui per caritatem totalem deum diligit. Hoc enim notat in eo. quod tempus dedicacionis fuit in hyeme. Nam quoniam ignis subtrahit suam virtutem a terra. et sol splendorem. nihil aliud restat nisi frigus. et desiccatio terrenorum fructuum. Sic quando homo suum amorem totalem vertit in deum sibi magnum festum facit. et cuncta alia a deo amara frigida et insipida putat. Sicut qui mel gustat. omnia alia desipiunt. Sic qui dulcorum diuine dilectionis semel gustauit. omnia terrena reddunt sibi insipida. Quare dicit Gregorius. Gustato spiritu desipit omnis caro. Exemplum in Paulo. qui captus in terciis celum gustans scintillam diuine dulcedinis pro amore nimio omnia exteriora contempsit. et arbritatus est vt stercora vt christum crucifaceret Sic sancti martires seipos omnibus tormentis subiecerunt. vt tandem relicto corpore ad deum. quem toto corde dilexerunt in mundo. peruenirent ad fruendum in celo. Reuera istis hyemis erat in hoc mundo. quod totaliter calore dilectionis in deum tendentes. quasi frigidissimi

sine dilectōis calore omnia extra deū con-
tempserūt. **¶** Quis ardor dilectōis Lau-
rennum. **¶** Ignem inflāmauerat. qui dūz
exteri flāmis corpālibus vzerent. refrige-
rium frigoris putantes p̄ nimio amore. Do-
lorem corpālem dulcedini p̄pauerunt. Ca-
ritas enim omnia facilia reddit. qz qui amat
non laborat. i. **Coz xij.** Caritas oīa suffert
omnia sustinet. est enī ignis qui non dicit
sufficit. Et ideo quodāmodo videmz esse
infinite virtutis. cui omnis labor. oīs dolor
modicus esse videt̄ et quasi nihil. Sicut d̄
Jacob habet̄. cui p̄pter amorē Rachel vide-
bantur dies pauci. p̄ amoris magnitudine
¶ Cū amor fm̄ ouidiū d̄ arte amandi. iij
habet p̄prietates. Nam eū quem amat que-
rit honorare. nō recusat p̄ eo laborare. excu-
tit fastidium. et inducit solaciū. Et fm̄ illas
quattuor p̄prietates Cyprian⁹ belenā d̄pin-
xit. que dea amoris appellabat̄. circumrota
tam quattuor rotis. In p̄ma rota scriptum
erat honore. In circuitu ille d̄. Est amor
sulfus in honore laude repulsus. In secun-
da rota scriptū erat laboro. et circuitu eius
ille d̄. Balnea mille mei labor et zelus
pharisei. i. diuisi. In tertia rota delecto. et
in circuitu ille d̄. Amor egregi⁹ vel dul-
cor innociduus. In quarta rota. consoloz.
In circuitu ille d̄. Sunt mēs os vis⁹
amānis carmina risus. Ad p̄positū. Homo
quāto deum plus amat. maiorē ei honorez
vbiqz signis imp̄dit. et ille amor q̄ ad sen-
tentiam p̄mi d̄. Sulfus p̄t dici sulfus quia qui
deum hic amat eū signis honozādo. ip̄e de-
us reamando eū sibi gloriā p̄mittit et hono-
rem cōmunicat. **¶** Jaci. vij. **¶** Qui me p̄fessus
fuerit coram homibz. i. p̄ signa verborū
me gloriando coram hoībus. p̄fitebor et
ego eū gloriando coram patre meo. In
sc̄da rota scriptū erat. laboro. et in circuitu
eius balnea r̄c. **¶** Per hoc intelligit̄ quanto
deus ab homine magis diligit̄. tanto min⁹
omnē laborem. quē p̄pter eum facit enī
nec in ortē sentit. **¶** Hieronim⁹ in quodā ser-
mone. **¶** Nichil amantibz dūz. nullus labor
difficil. amem⁹ et nos xpm̄. et facile videbit̄
omne difficile. **¶** Dec. **¶** Hiero. **¶** autē in tertia
rota scriptū erat. delecto. et in circuitu amor
egregius r̄c. Nam vtiqz quāto magis dili-

gimus deū. tanto maiorē dulcorē in eo sen-
timus. et amaritudinē huius mūdi fugim⁹.
¶ Exemplū de brō bernardo qui in li. d̄ amo-
re dei sic dicit. Sapozem quidē sentio dul-
cem adeo p̄fortatē. vt si p̄ficere i me vltra
nichil quererem. **¶** **¶** autē in quarta rota
scriptum erat consoloz. et in circuitu Sunt
mens r̄c. Sic reuera qui aliū diligit. quid
quid est in eo sibi complacet et consolatōez
inde accipit. placet sibi. visus. risus. verba
et facta. Sic qui deum amat. quid q̄ deus
circa eum agit. in nilo tristat̄. sed semp̄ con-
solatur interi⁹. **¶** Augusti⁹ de moribz ecclesie
contra manichēos. Nichil tam dūz atqz fer-
reum quod amoris igne nō vincat̄. p̄pter
q̄d et idem dicit. xij. p̄fess. **¶** Verus amor nō
sentit amaritudinē. sed d̄ dulcedinē. quia so-
roz amoris est dulcedo sicut soroz odij est
amaritudo. **¶** **¶** dico sc̄do. q̄ qui deū recte
diligit. integraliter se deo p̄iungit. Nam in
eo q̄ hō cor suū deo totaliter aperit p̄fectō-
nem. ip̄e se infundit omnibz viribus aime
et quasi ambulādo in eis eas transformat
p̄ dilectōem in sui p̄prietatē et dei
formitātē. **¶** Exemplū. respice ferz cū igni ap-
propinquat sicut dicit **¶** **¶** In natura sua
p̄manens per applicatōnem ad ignem. sic li-
quescit in igne vt nichil sensibz de eius ma-
teria p̄cipiatur. sed totum in igneam qualē-
tatem conuertit̄. Sic anime amāti deū con-
tingit sp̄ualiter. q̄ in sua natura integra per-
manens p̄ influentiam sui amati. quāto p̄
ambulando interiora eius illuminat. vnus
fiat speciei cum eo vt dicit ap̄tus. **¶** Qui adhe-
ret deo. vnus est sp̄s cum eo. **¶** **¶** Hugo
¶ **¶** amor est talis vigoris q̄ amantē in ei⁹
similitudinē quez amat transformat. **¶** **¶** Exem-
plum in deuotissimo patre n̄o **¶** Francisco.
qui ex diuino amore et cordis delictio et vi-
ribus anime tm̄ ebulliebat in deum. q̄ terre-
na nichil sibi sapiebant. et sic vnus fuit cū
deo et deiformis factus et in deum transfor-
matus. q̄ sicut in passione xps̄ vtre plagis
in pedibus manibz et latere dextro fuit vul-
neratus. Ita corpus b̄ti patris fuit de pla-
gis insignitum. **¶** **¶** **¶** de eo doctor egregi⁹
bonauentura scribit dicens. q̄ queāmodū
latus saluatoris dextz fuit lancea transfixū.
sic et latus huius sc̄ti fuit tubz cicatrice ob-

Ductum. et sicut de latere christi exiit sanguis
et aqua nostre regenerationis. ita et sancti huius
lateris sepe exiit sanguis mirifice. Similitudo
clauorum erat in manibus et pedibus. scilicet nigra
quasi ferrea. Ipsa vero clauorum acumina
oblonga et rotunda. et quasi re percussa a su-
periori parte manuum. et in interiori pedum que
et ipsa carne surgentia carne reliqua excede-
bant. Clavi etiam erant quasi nervi panni-
culi et duri sic carni innati. quod dum a parte qualibet
premerent ad partem pannus oppositam primum
resultabat. quis vero operabatur hec miracu-
la. certe ille in cuius amore tantum extasit.
ut in eius similitudinem transformaretur. **T**er-
cio dico. quod qui deum de diligit totis visce-
ribus ad deum affectat eleuari. et in eius con-
solatione inseparabiliter uniri. Sicut ignis ar-
dens non quiescit inferius. sed semper sursum
mouetur. usquequo consequitur orientem. ius-
celi. Sic caritate incensus hic inferius qui
elcere nequit. que pie et suaviter deus inhabi-
tat. etiam ipsas vires anime pambulando dul-
cedine gratie proleat donec facto circulo. ul-
timum faciat. et non principio firmiter facie-
tur. Unde augustinus. Inquietum est cor meum domine.
donec veniat ad te. Et apostolus ad philippenses. i.
Cupio dissolui et esse cum christo. Et romanos. viij.
Quis liberabit me de carcere mortis huius?
Sed cur deus creaturam tam nobilem spiritu
limo et fimo sociavit in amore tanto. ut etiam
ipsa anima exusa sit? **A**ugustinus. propter a peccatum
ad corpus retardet. ut non sic totaliter in sum-
mum trinitatis celum feratur. **A**ffidet magister in
sententia. quod propter hoc animam limo sociavit
ut ostenderet qualis coniunctio erit ubi spiritus
spiritui divino coniungitur. si tanta coniunctio et
amor est inter lutum et spiritum. Sic inseparabi-
liter coniungi deo summo bono fini ordinato
et ultimo. anima incarcerata corpe summe
desiderat. et post dilectum sponsum incurabi-
liter languet. et in omni te fastidit donec ad
deum veniat. Dicunt enim omnes vires anime
christo quousque animam nostram tollis. et cetera. **V**
vita et tota consolatio nostra christe. quousque
animam nostram. et vires summi tollis. id est. permittis
sic post te clamare. suspirare et languore insa-
nabili cruciari. **S**i tu es christe. si es saluator
si es amator. si pius. si misericors. ostende
nobis palam faciem tuam sine velamine. non

in enigmatibus sed te. et loquere nobis clare de
tua immaculabili gloria et saluti eternis.
In nullo enim alio consolari possumus nisi in
te. Unde post resurrectionem ille amorose et
dilecte filie magdalene querenti sponsum et
dominum et magistrum suum. non est satisfactum pan-
gelicam responsionem et visionem. ut recipet
consolationem. Et ideo cum paululum pertran-
sisset spiritus angelicos invenit quem dilige-
bat anima sua. **P**ocundum est transitus a con-
templatione creature transire per dilectionem in
cognitionem simplicis essentie. cognoscere per
penitentiam eternam. profunditatem sapientie. **I**n-
venit. ait. quem diligit anima mea. non exprimit
quis ille sit. quia in canico amoris ymmo
in amore diligentis non tantum verba pensa-
tur quantum affectus. Unde augustinus. **D**ivinum
sancti amoris que feliciter oneras. que dulciter
illaqueas. que suaviter stringis que vulnere vis
que subtiliter vulneras. et que salubriter sanas
Hec enim est regina aliarum virtutum. et ali-
as quasi ancillas regit. **Q**uidam doctor per
modum dialogi recitat dicens. quod omnes vir-
tutes erant congregate volentes inter se regi-
nam eligere que preesset eis et eas regeret in
omnibus. **I**n electione discordabant. hinc inde
dantes vota sua. ita quod quedam elegerunt huius
littatem eo quod radix sit omnium virtutum. **A**lie
iustitiam eo quod unicuique dat quod suum est.
Alie autem patientiam cum soli perfecti exercere
se in hac virtute. **A**lieque virginitatem que so-
luta est angelorum. **A**lieque prudentiam. ex eo quod
Salomo super salutem et omnem pulchritudinem
dilexit eam. **S**icque ipsas virtutes discordan-
tibus promiserunt in rationem. et quiddam face-
ret ratio ab omnibus ratum haberi deberet. que
surrexit et de electione seu permissione se premit-
tens. ipsasque virtutes prius multipliciter con-
firmando. ex eo quod plures regali honore iudica-
bat esse dignas. **S**implicitati autem ascripta. quod il-
lam que per omnibus eminet prius non novisset
idcirco subiunxit. **H**unc ergo que sit. que re-
gina a nobis facienda est. **I**ntentum meum
audite in hac parte. **A**mor dei merito in omnibus
bonis virtutibus antefertur. **I**n cuiuscumque
bonis cor illa advenit. cetero virtutes tam-
quam pedes que perveniunt. et ipsam ut reginam se-
quuntur. peccata vero tamquam quoddam eis stratis
fugiant. que statim ab ea tanquam ligna arida

ab igne consumunt. Peccata preterita atq; gra-
uia et multa in eius aduentu delent. Iuxta
quod saluator de **M**aria magdalena ait.
Remittunt ei peccata multa quia dilexit multum.
Item ipse amor dei in homine non potest esse
ociosus. non vacuus non infructuosus. Alie
autem virtutes que vos regali honore dignas
esse iudicatis. etiam viciose seu male operari
possunt. quod sic patere potest. Et primo de
humilitate quod est qui se nequiter humiliat
et interiora eius plena sunt dolo. **E**cclias.
xix. Similiter et de prudentia patet. quia est que
da prudentia spiritus. alia autem carnis. et hec vi-
ciosa est. **R**o. viij. Unde virginitas. alieque
virtutes si caritate non iuuentur etiam si vs-
que in finem durauerint. nichil proficiunt. Sic
et apostolus de quibusdam virtutibus declarat. i.
cor. xij. dicens. Si habuero tantam fidem
ut montes transferam. et si caritatem non habue-
ro nihil mihi prodest. His motibus auditis
virtutibus placuit quod fecerat ratio et app-
bauerunt omnes eius electionem. et sic regina
seu imperatrix inter omnes virtutes facta est
quia quicquid ab ipsa impat. deo gratum est.
et a se reputat esse factum. eo quod et deus ca-
ritas est. prima **J**obanis. iij.

Secunda pars in qua

notatur reprehensio obiectio. ibi. Loquor
vobis et cetera. quod d. satis apte loquor vobis fre-
quenter. scilicet quis ego sum. et tamen non creditis
mihi. Et ideo dico vobis. certum testimonium
patris. Nam opera que ego facio in nomine
patris facio. cuius gloriam et laudem quero.
et non meam propriam. hec inquam testimonium
prohibent de me. quis vel qualis ego sum. Nam
multa talia feci opera que nulla creatura face-
re potest. adhuc tamen nec factis nec verbis
vultis credere. et ratio est. quod non estis ex ou-
ibus meis. scilicet innocentes et humiles. Et quia
vocem meam non auditis credendo in me. nec
obediendo sequimini sicut oues mee. nam oues
mee vocem meam audiunt. obsequando mea man-
data. et ideo tanquam pastor bonus cognosco
eas et sequuntur me gressibus meritorum vsque ad
pascua vite eterne que dabo eis. nec rapiet
eas quisquam de manu mea. id est peccata et custo-
dia. probat quia habeo a patre quod dedit mi-
hi pater. scilicet deitatem originaliter. manus omnibus

est. a qua omnia procedunt. omnis potestas in
celo et in terra. Et per spiritum mihi in meo pre-
quis violentiam inferre. quia ego et pater qui est
deus omnipotens deitate et potestate unum sumus.

Moraliter. vox cuiuslibet predicantis verbum
dei. est vox christi. quam quilibet volens annu-
merari omnibus christi in pascuis celorum libenter
audire debet. et humiliter imitando obedire.
quia beati qui audiunt verbum dei et custodiunt
illud. **L**u. xi. Dicit albertus li. i. de animalibus.
quod philomena cantat quasi ouis incubat. Et
etiam aliqui platonicoz assignauerunt di. quod
oua non viuificantur nisi philomena canta-
ret super ea. Et albertus dicit. puto hoc esse verum
quia cantus ille confert ad viuificationem
per tanto quod spiritus leuis et calor eleuans sangui-
nem in eis facit cantus iocunditatem et desiderium
gaudij. et talis est magis viuificans.
Sic in proposito. homo ouis incubat qui ha-
bet in proposito ut aliquid opus bonum faciat
et patiat. a quo cuius viuificationem. ut scilicet tale
opus ad vitam et effectum procedat. multum con-
fert cantus deuotus predicantis et exhortans
populum per verbum dei. quia per hoc spiritus leuis
per deuotum sursum erigitur. et calor diuine
caritatis incenditur. ut propositum boni ope-
ris citius ad effectum meritoze producat.
Est igitur verbum dei cum omni diligentia au-
diendum. et ne inutiliter evanescat in corde
semper seruandum. Quia secundum **A**ugustinum. ut recita-
tur. i. q. i. Interrogo. Verbum dei non est minus
quam corpus christi. ideo quanta sollicitudine ser-
uamus. quanto nobis corpus christi ministrat
ut nichil ex eo de manibus nostris in terram
cadat tanta sollicitudine obsequemur. ut verbum
dei quod erogat dum aliud. aut cogitamus.
aut loquimur de corde puro peccat. quia non
minus reus erit. qui verbum dei negligenter
audierit. quam ille qui corpe christi sua negligen-
tia in terram cadere permisit. Hoc attende-
bat illa deuota christi filia magdalena. que ut
verba melliflua magistri sui integraliter et
perfecte caperet. teneret. et ut proficeret sede-
bat secus pedes eius ut audiret verbum illius.

In qua notare debemus qualiter verbum dei
sit fructuose audiendum. scilicet cum.

Discreta aurium attentione.

Sincera cordis meditatione.

Plena corporis et operis executione

Primo verbum dei debet discrete attendi. quod notat in eo qd̄ magdalena audiebat verbū illius. Itaq̄ bō sapiens et prudēs non quodcūq̄ verbū debet memorie cōmē dare. sed tm̄ verbum illius. scz̄ xpi. Audiet̄ enī in anima est. sicut os in corpore. Nam sicut os omnes cibos recipit. bonos aut̄ et sapidos i ventrē mittit. malos vō et insipidos reijcit et spellit. Sic auditis hominis qui oīa habet recipere. nichil debet retinere nec mēorie cōmendare. nisi sit edificator: iū et vtile. Fictiones aut̄ fabularū que qñq̄ immiscēt̄ exemplariter ad excitandū hoīes siue anīos attentos reddendū. siue ppter alia dēnt repellere. et inde extracto nucleo veritatis paleam fictōis excutere. Cuius deu o p̄posim̄ in multis expit̄. qui paleā fictōis retinēt et p̄uant diligenter. sed nucleū doctrine veritatis non aduertūt. Cū enī aliquis ab eis inquit quid̄ p̄dicator dixerit. nihil nisi fabulas recitare sciūt. Plures hōdie fabulas sequunt̄ et hōmōi vanis q̄ doctrinā sincerā xpi. De quo p̄dictum fuit. i. tibi. iij. Veritate quidē auditū auertent. ad fabulas aut̄ p̄uertent. cuius rō est. quia ex quo interior in corde pleni sunt mūdi insipētia et vana te. exterior nihil eis sapit nisi vana. Sicut stomachus p̄ doctrinā dicit. Si in se cōtinet materiā peccantē recipit appetitū. vt quod homi sanū est nō d̄sideret. sed qd̄ sanitati est frum plus p̄cupiscit. Sic peccatori et mūdano nihil sapit. nisi cōueniēs. ecci. xxi. Audiet luxuriosus. verbum prudētie et sapientie et displicebit ei. et p̄ficiet illō post dorsum suū. **¶** Qd̄ on̄ditur in fabula qd̄a quidij quam narrat Aug. p̄mo de ci. dei. de alexandro paridi filio p̄riamidis regis troyanoz. **¶** Sic cū semel p̄pe troyam i silua iuxta quēdam fontē dormiret. sibi apparuerunt tres dee. s. dea sapie dicta pallas. dea fortunadinis dicta iuno. dea pulcritudinis et luxurie. s. venus ad fontes sedentes. Ad quas quarta supueniēs de discordie pomū aureū litteris aureis inscriptū grece. datur pulcriori in fontē piccit. **¶** Hac aut̄ occasiōe tres dee p̄mote certauerūt que pulcritudine alijs deberet p̄ferri eligentes paridē sibi iudicem. Qui dea sapientie ait. Si iudicaueris vt mibi pomū datur. faciam te sapientō

rem mundi. **¶** Et dea fortunadinis. Si michi eum dabis faciā te fortiorē terre vel mūdi. **¶** Sed dea luxurie et pulcritudinis. si michi euz adiudicaueris. habebis pulcriorem in tota troya et in orbe. **¶** Et tunc paris valde deficiens verba veneris suscepit. cui et pomum p̄ vita voluptuosa adiudicauit. **¶** Per alexan. paridem. mūdani. luxuriosi et vani designātur. qui qñq̄ licet raro in siluā. i. ecclesiaz in qua homines sunt arbores florentes faciētes fructū bonoz opoz veniunt. non cā deuotionis sed visionis. accedūt etiā fontē. i. fmo nem veritatis. Iuxta quem nō diu vigilanter attendūt. sed somno dēpmūt. aut vāis phantasijs muliez rapiūt̄. quibz tūc tres dee apparent. **¶** Prima gr̄a dei. que est dea sapientie que stimulat hoīem in verba dei vt attente audiat. qd̄ si fecerit facit eū sapientiorē mūdi. **¶** Secūda est p̄sciētia p̄pria. dea fortunadinis. que stimulat vt mūdetur et pulcrior iudicetur. quod homo si fecerit. erit potentior et fortior terre. **¶** Unde Gregori⁹ in collecta **¶** Nulla timet aduersitas. si nulla dominet iniquitas. **¶** Tercia dea luxurie est vanitas mundi. hec stimulat vt adamet et pulcrior iudicet. p̄mittit enī dare oēm voluptatem hui⁹ mundi. huius vocē oēs audiūt sapientiā sp̄nentes et fortunadinē easq̄ p̄dicantes nobiles p̄ salute animaz. p̄temnūt et vanitati se subiiciunt. **¶** Contra q̄s d̄ sap. iij. Sapientia et intelligentia qui abiicit in se felix est. et vana est spes illoz et labores sine fructu. **¶** Hoc p̄siderās ecclesiastes dixit Ego ecclesiastes fui rex iherlm. et p̄posui in animo meo querere et inuestigare sapientē de omnibus que sunt sub sole. **¶** Et vidi cubeta q̄ sub sole sunt. et ecce vniuersa vanitas et afflictō sp̄s. p̄uersi difficile corrigūt et stultoꝝ infinitus ē nūerus. ecci. i. et ij. **¶** Secūdo vbi dei debet deuote meditari. **¶** Debet enī homo ab omni exteriori strepitu esse abstractus. et recollectus cū oibz sensibz tam exterioribus q̄ interioribus in domo mentis ibi quiescere et sedere. et verba audita medullitis corde meditari. sedendo et quiescēdo anima fit prudens. vij. phi. Sic magdalena se debat secus pedes dñi et meditabat. iuxta illud ps. Meditabar i mādatiis tuis que d̄lexi nimis. **¶** Unde Cris. **¶** Quemadmodum

non prodest cibus nisi fuerit masticatus. & in stomachū descēderit. sic nō p̄ficat ad salutem. verbū dei solē audire nisi cū fuerit intellectū & memorie traditū. Et sequitur cibus qui in stomacho p̄nat ille confortat et p̄mo qui in mēoria manet ille lauat. Et q̄ patz q̄ sicut cibo material' nō p̄t h̄re lūz effectum. qui est corpus confortare. nisi in trinfecus in stomacho cōfueſt vsq; ad eius digestionē. sic n̄ cibus sp̄ialis anime qui est v̄bz dei p̄t saluare. nec viuificare aiām que est effectus eius. nisi verbum auditū in anima custodiat & b̄n masticet. vsq; ad operis expletionē. Quare d̄r luce. xi. beati qui audiunt v̄bū dei & custo. illd̄. In signū h̄? Maria mē d̄ni verba eius diligenter audiuit et memorie tradidit. Sicut h̄e luce. ij. q̄ conseruabat omnia v̄ba h̄c sc̄z xp̄i. cōfētens ea in corde suo. Quare qz sic cibo materiali corpus reficit et sustentatur. sic v̄bo xp̄i anima virginis et cuiuslibet fidelis reficitur. roboratur & in vita conseruat. Unde Innocencius. iij. vt habet extra de offi. iudi. ordi. c. Inter cetera que ad salutē spectant populi xp̄iani. pabulū verbi dei p̄maxime sibi noscitur esse necessariū. qz sicut corpus materiali. sic aīa cibo sp̄iali nutrit. eo q̄ nō in solo pane viuit h̄o sed in omni v̄bo qd̄ p̄cedit de ore dei. In hunc igit finem vt sancte anime nō fame picitent. sed frequēter verbo dei reficiant. statuit p̄dictus papa vt episcopi viros ydoneos ad sc̄tē p̄dicatōis officiiuz assumant. qui sibi plebes cōmissas vice ip̄oz verbo edificent et exemplo. Cū q̄ verbum dei sit cibus anime. p̄z ex eo q̄ aliqui sancti p̄es tantū ex verbo dei fuerit recreati. q̄ i trib' plurib; dieb; corpālē cibū n̄ sumpsert. vt h̄e in vitaspa. m̄l̄s exēplis

Tercio h̄o debet audire v̄bum dei. et p̄ posse ope adimplere. Nihil em̄ valet v̄bū dei audire. corde meditari nisi etiā ope impleat. Jacobi. i. Estote factores verbi & nō auditores t̄n fallentes vosmetipsos. p̄recepta. n. v̄na vt in plurib; sunt de opabili bus. et ideo nō sufficit auditus nec meditatio nisi ope impleat. Yaco. i. p̄pter qd̄ d̄r. i. et̄bicoz. q̄ illi qui sunt contenti scientia morali absq; ope. sunt similes illis qui attēte medicos audiūt. se d̄ nihil faciunt eoz q̄

dicunt. Et sic isti nō h̄nt corpus b̄n curatū sic nec illi animas. et sic vnq; vnusq; salitur & seip̄m decipit. si credit q̄ ad vitam eternā sufficiat verbum dei audire. et opere non adimplere. Cū apl̄us ad romāos. ij. Non auditores legis. sed factores iustificabunt. Ergo si cupimus nō falli nec decipi ope adimpleamus qd̄ ore p̄dicam; vel aures audimus. Mat̄. v. Qui fecerit & docuerit hic magnus vocabit̄ in regno celoꝝ.

Sed q̄ sit causa vel ratō q̄ tot boni p̄dicatores viri illūinati in scientia et doctrina tā paucos p̄uertūt. Dico q̄ illa est pessima ratio. quia sicut ip̄i dicunt. docent et nō faciunt sic alij audiunt & attendūt & n̄ credūt. Unde de peni. di. ij. s. opponit. Infelix est p̄dicator q̄ alios illūinando. ip̄e tenebrosus et t̄probus efficit. Et quia tales ita sunt reprobi & tenebrosi. i. d̄o cecos illuminare nequeunt nec eis credit̄ nec fides d̄ctis eoz adhibetur. Unde de ip̄is est quēadmodū de cassandra. De qua recitat P̄uidius. q̄ erat filia regis p̄riami. soroz alexandri paridis. q̄ petiuit a p̄beo deo sapiētie. sapiētiā sibi dari. qua possz p̄noscere futura. Qui post multas instantias annuit isto pacto. vt ip̄a sibi post acceptam sapiētiā cōiugio inseparabili p̄iungeret. Cassandra vero libens annuit voto dei. s; accepta sapia reddere qd̄ p̄misit. contempsit. nec voluit eoz eo amplius conuersari. p̄beus ergo ob criminis detestatōem hac eam pena adiu dicauit. vt q̄tumcūq; vera p̄phetauerit. eadem tamen a nemine credi possent. Unde cum p̄ Paulo post v̄bis troyane excidium p̄phetaret. nō potuit tamē a ciuib; credi. Cū sequebat̄ nō solū ipsius mors sed etiā totius ppli ciuitatis. Reuera sic istis dieb; multi petunt sapiētiā. i. verbum dei vt libenter audiant. dicentes illud qd̄ scribitur Iudith. ix. Da verbū in ore meo. Appetit enim alijs p̄noscere celi premiū & tartari supplicia. Hec em̄ sunt terrentia & attrahentia. Deus igitur multoz p̄ces admittit et concedit. sed cūctis eo pacto. q̄ cū fuerint scientes et verbum dei habentes q̄ animas suas deo copulent et opa virtuosa agant. sedm̄ q̄ ip̄e Iohānes hortatur dicens. Diligētes eū nō solū nomine s; ope et v̄itate

prime Jobanis. iij. Sed multi tales sunt nimis ingrati qz cum fuerint de inscijs scñi scientes. et verbum dei gratose in ore habentes. ex hoc fastu supbie intumescunt. pulcras et gratiosas mulieres visitant. curias magnatorz frequentant. et hac rone se a deo separant. quare si multa bona pdicent. miracula faciant. eis tm̄ non credit. quia qd̄ verbis pdicant moribus repugnat. Job. vi. In vctum verba pferis supple ad credendum zc

Tercia pars in qua

notatur. zc. **T**ibi nota qz iudei audientes doctrinam christi quasi obstinati nō valentes audire veritatē p̄ seneciam lapides sustulerunt vt xpm̄ lapidarent. sed pius Iesus vt eoz repmeret seneciā. dulciter eis dixit **M**ulta bona opa zc. **E**t dicit ex patre. ne illa viderat sibi arroganter ascribere. ad qd̄ iudei dixerunt de bono ope non lapidam? te sed de blasphemia p̄ deum dicta. cū sis purus homo z creatura. vsurpatorie facis te ipsum deū. qz dixisti p̄ tuus est deus. et mō dicis ego z pater vnum sum? **E**t enā qz sis equalis virtutis z potentie deo patri. z sic vsurpas tibi illud quod est p̄rium dei. et per psequens blasphemias. quare fm̄ legez nobis datam. vt scribit **Leuit. xiiij.** debes lapidari. **S**ed ip̄s excludit a se crimē blasphemie sibi impositū dupliciter. **P**rimo p̄ scripturā dicentē. **M**ōne scriptū est in lege vestra. **D**ij estis. qd̄ est dictum de omnibz sanctis z p̄phetis. qui p̄cipatiue dicuntur dij non essentialit. z si illos homines scriptura nominat deos p̄cipatiue ad quos fmo dei factus est. z tamen nō blasphemat. ergo minus ego quē pater misit in mundū z sanctificauit non blasphemio. dicendo me esse filium dei. **S**ecundo probat hoc idem ex testimonio opey dicens. **I**lle qui facit opa que nēo facere pōt nisi deus. nō blasphemat dicendo se esse deum. sed ego sum talis. q̄ de me potestis cognoscere qualis ego sum. **I**deo si non vultis verbis meis credere. opibus credite que me ostendunt in patre. et p̄em in me eē cuius virtute opa facio. **E**t vt hoc miraculo ostenderet. de manibz eorum exiit veritatis virtute. licz veillent euz tenere. **M**oraliter. in illa parte specialiter

tractat de blasphemia ex le. et p̄cepto xpi phibita. z punitōne mortis corrigenda.

Pro quo notandū. qz quia blasphemare ē aliquid dicere vel negare. quod diuino honori derogat. et maledicere siue peritūtare nomen dei. est etiam diuino honori derogare. **I**deo indifferentē vnum pro rebus quo hic vtar iurare et blasphemare.

Iam vt videm? illud est vulgare p̄bleu/ma siue enigma. quid ē optimū z pessimū **E**t cōmuniter respondet qz lingua. z scōz quod est exponitur. est optimū ad comedēdum. sed pessimū ad detrahēdum vel obloquendum. **S**ed illud aliter declarari pōt. qz est optimū qñ bene vtitur. sed pessimum quādo male vtitur. **D**eus enī illud priuilegium homini dedit p̄ ceteris animalibz. vt p̄ linguaz mētis conceptuz exponeret. et in omibz deum laudaret. sed illo abutitur homo quādo deum lingua blasphemat per nomen sanctū eius frivole iurat et maledicit.

Et iō lingua talē abutētes. digni sunt punitōne et priuilegij loquendi amissione. qz vt habetur extra de regula. licet dist. lxxiiij.

.c. vbi. z. **C.** de iudeis. l. **I**udeos. qz riuegium meret amittere qui concessa sibi abutitur potestate. **I**n signum huius. multi in articulo mortis loquelā amittūt piculose. qz dū deū glorificare z laudare poterunt eū ignominiose blasphemauerūt. **I**n eo enī qz quis peccat in eodem punit. licet patz in diuine. qui blasphemādo z male iurando lingua peccauerat. in lingua cruciabat in inferno. **D**ebet namqz quilibet homo cauere blasphemā. qz hoc p̄ctū blasphemie.

Omniū alijs peccatis est grauius.

Ihic z in inferno punit acrius.

Damnatōe eterna certius.

Primo est omniū alijs peccatis grauius quod quidē patere potest. **I**am in illo peccato inferit contumelia deo in p̄pria p̄sōa cui aliq̄ peccatores inferunt cōtumeliā in rebus suis. **I**am fur vel raptor inferit deo tm̄ cōtumeliā in rebus suis et i rebus suorū suorū **E**t iā hōicada i suis suis. **S**z blasphem? inferit ei cōtumeliā in p̄pria p̄sōa. z iō nō parū displicet p̄ncipi deo blasphemā. mltū ei displicet p̄ncipi. qñ ei p̄tētia inferit subditis suis. s; āplius displicet. quādo in eo qui ē de

familia propria. sed longe amplius. quando i filio vel filia. et sup illa qñ inferitur ei in propria persona. Et ex simili cā potest etiā argui sic. Si iudicium dicatur alicui burgēsi. magna est offensa sed maior militi. sed longe maior si dicatur principi. Ergo in infinitū maior et maxima si infinito maiori et maxio pctm̄ est a persona grauat. extra d̄ excel. plato. tanta. **¶** Cū cum in pctō blasphemie iudicium dicatur deo. qui in infinitum est maior omni alio domino terreno. ita blasphemia vt ita dicā in infinitū excedit alia pctā. et rō. qz offensa intenditur et emittitur p̄m sublimitatē p̄sone. Item blasphemus at̄ non solum honorez aufert. sed etiā contumeliā infert et scienter. Item peior est iudeis. qz iudei obturauerūt aures suas auidita blasphemia et signa doloris ostendēt christiani at̄ blasphemii ad blasphemiam rident et iocundantur. Item peior hereticis. qz hereticus loquitur ea que credit esse vera. blasphemus vero contra conscientiam suā d̄ deo dicit. quod scit non esse dicendum. Item etiā peior cane. qz canis non mordet dominū suum et benefactorē suum. Ipe vero blasphemus dominū et benefactorē suū dilacerat. mordet et flagellat et etiā vuluerat. de quo loquitur Augustinus in qdā ome. dicēs. Christus flagellatus est flagellis iudeorum. flagellat et blasphemus falsorum christianozum. nec quis cogitare debet qz p̄ suetudo illa pessima hominū aliquem a grauitate excuset. immo magis aggrauat. qz tāto sunt grauiora pctā. quāto diucius in felicem animā detinent alligatā. ex. de consuet. Cum tāto. Peruersa enim consuetudine ex diuturnitate temporis non alleuiat crimē sed potius auget. xxiiij. q. i. scisma. Et de symo. non satis. **¶** Secūdo blasphemia hic et in futuro acius punitur. Unde leuit. xxiiij. dicit. **¶** Egressus filius mulieris israelitis que peperat de viro egiptio iurgatus est cum viro israhelico. Cūqz blasphemasset nomē domini et maledixisset ei. ductus est ad moysen. qui misit eum in carcerem. donec noceret quid iuberet dominus. Qui locutus est ad Moysen. **¶** Duc blasphemū

extra castra. et ponent omnes qui audierunt manus suas super caput eius. et lapidabunt eum omnes populi. Et deind̄ diuulgabat legem de blasphemoz pena. d. Loquere ad filios israel. homo qui maledixerit deo portabit pctm̄ suum. et qui blasphemauerit nomen domini morte moriat. et lapidibus obtuet eum mulatudo populi. Unde pius papa statuit vt b̄tur. xxij. q. i. Si quis. **¶** Si quis per capillum dei vel caput irauerit vel alio modo blasphemia plus fuerit contra deum. Si est in ecclesiastico ordine detur deponi. si est laicus anathematizari. Et si p̄ creaturā quis irauerit. qz acerzime debet castigari. et scdm̄ leges t̄is iurās vltimo supplicio debet puniri. In autem. vt nō luxurient circa mediū. Et extra de maledictio. c. Statuimus. b̄tur. qz si quis d̄ deuz vel aliquem factum maxime b̄tām virginē blasphemare p̄sumpserit. debet septē diebus dominicis p̄e foribus ecclesie manifeste stare dum missa dicit. nec pallio nec vestimētis vestiri. sed corrigiā circa collum b̄re. et septem precedentib̄ ferijs sextis ieiunare in p̄e et aqua. nec debet ingredi ecclesiam. sed in quātum potest diebus quibz ieiunat. debet tres reficere pauperes. plures v̄l pauciores scdm̄ eius abundantiam. **¶** Unde refert greg. in libro dyalogoz. qz quidā b̄ns puerū. v. annoz quem tenerrime dilexit. et nimis delicate nutrens. consuetus erat nomen dñi blasphemare. Quadā die cum pater eius teneret eū in brachijs et blasphemaret. clamauit puer. **¶** Sauri homines. id ē nigri veniunt et volunt me tollere. quod cū dixisset nomē dñi. vt solitus erat. blasphemauit et statim extinctus est. Si igitur deus in puero quibz annoz sic se vindicauit de blasphemia. nunquid p̄ adultis inueterans in b̄ peccato certe non. qz si hic nō. tamē in futuro puniet tales. Cū cū quidā miles p̄ oculos dñi i ludo iurasset p̄ oculos ex capite exiit et in aleā cecidit. **¶** Recitat eē damasce qz in bononie p̄nb. duo quidā p̄pates fuerūt et amici. quibz simul in conuiuio discubentibus allatus est gallus coctus. quem vnus in frustra p̄cidit et pipet cū legumie superfuudit. quo facto dicit vnus eoz sic diuidas ipm. qz si scitis si Petrus velit eū reitegrate

non possit. Cui alter etiam respondit. etiam si christus iuberet non in perpetuum resurgeret. Ad hanc vocem repente gallus vivus surrexit et plumis exiliit alas more solito percussit et cecinit. et excussis plumis totum pip super ipsos aspsit. et ilico sacrilegi et blasphemii in aspersione pipis lepra percussi sunt. et in posteros eorum permansit hereditaria etc.

Tercio blasphemia inter etc. Nam blasphemia est peccatum in spiritu sancto. scilicet quod nec hic nec in futuro remittitur. **Nath. xij** Spiritus blasphemie non remittetur. Sed contra hoc ibidem dicitur. Omne peccatum blasphemie remittetur hominibus. respondet **Asteran** in summa. quod si blasphemia fiat ex coactione peccat contra preceptum. Si ex deceptione contra filium. Si ex certa malicia contra spiritum sanctum. secundum enim veritatem omne peccatum est contra trinitatem. appropriate tamen peccatum commissum ex infirmitate dicitur esse contra preceptum cuius potentia appropinquatur. commissum ex ignorantia contra filium cuius sapientia. commissum vero ex certa malicia contra spiritum sanctum. cuius bonitas appropinquatur. quod etiam dicitur irremissibile. **Et** hoc est tripliciter. Uno modo negative. scilicet quod nullo modo potest remitti. ut peccata demonum et damnatorum. Alio modo contrarie. scilicet quod habet contrariam dispositionem ad remissionem ut peccata que fiunt ex certa malicia. que dicuntur irremissibilia. id est valde de difficili remissibilia. Tercio modo privative. scilicet quod in se non est aptum naturam. vel dignum remitti ut quodlibet peccatum mortale. Si ergo blasphemia fiat ex coactione vel deceptione dicitur remissibile. quia secum habet causam annexam divine misericordie. provocativam ad remissionem. Si autem blasphemia committatur ex certa malicia. tunc dicitur esse irremissibile. non quod non possit remitti vel quia non remittatur. sed quod non habet secum causam motivam ad remissionem. **Et** de hac dicitur in autoritate allegata. spiritus blasphemie. id est blasphemia illata ex certa malicia. et quodlibet aliud peccatum factum ex certa malicia est irremissibile. id est vix vel difficulter remissibile. quod nullam excusationem habet. Cum igitur difficulter remittatur et directius agatur contra deum. et a consuetudine que innaturata quod pauci ponderant eius gravitatem. nec de eo penitentiam vel precantur. videtur certius esse de

damnatione. Debet igitur homo cavere ab illa danosa et periculosa consuetudine seipsum moderare et alios corripere facientes. quia in his scilicet maledicendo vel blasphemando. datur vera et infallibilis ostensio filiorum dyaboli qui in loquela illa distinguuntur a filiis dei et ab hereditibus celi. ut declarari potest in tali exemplo. Fuit quidam rex habens uxorem ex qua ut putavit tres filios habuit. Cum autem quadam die cum eo uxor contenderet. passionibus mota ei improparit dicens. Tu credis ex me tres filios habere. unus tamen tantum est tuus. nec voluit sibi quis ille legitimus esset indicare. Ille uxor dicitur functa pater ad mortem cepit egrotare. facit etiam testamentum filio suo legitimo omnia dimisit post mortem. Inter filios contentio fuit facta. quis inter eos heres esset et causa deducta est ad iudicem. qui precepit ut preceptorum mortuus ad arborem ligaretur. et ille qui directius in eum sagittam mitteret hereditatem esset possessurus. duo vero ille legitimi sagittaverunt. et tertius sagittare noluit. et offensus alijs duobus dixit se non posse patrem suum sagittare. hoc cognitum erat quod ipse erat legitimus filius et data est ei hereditas etc. Simile iudicium fecit Salomon tertium regum. iij. Sic filij dyaboli non dei. non curant christum preceptum omnium nostrum. nec matrem misericordie verbis perameliosis vulnerare. vel sagittare verbis blasphemis. In signum quod hereditatem nunquam habent glorie celestis quorum heu est maior numerus. Tercius filius scilicet qui deum blasphemare presumens bonorem deo et sanctis tribuit. hic verus heres est christi. et vitam eternam possidebit.

Acta quinta post iudica.

Rogabat ihesu

quidam phariseus ut manducaret cum illo. **Luce vij.** **Et** secundum **Plinium** et **Aristotem**. Lupus est animal multum vorax et magne astutie ad predandum. Quando enim noctem prede gratia ad ovile pergit. ne canes eius sentiant odorem. contra ventum leuiter vadit. Et si aliquo casu pes eius calcando super aliquid strepitum facit. ipsum pedem duro morsu castigat. De quo narrat **Quidius**. li. i. metha. quod iupiter